

Følgende Endringsforslag vare stillede:

ad § 1.

- 1) Af Tscherning, Johansen, C. Christensen, N. P. Hansen, Aaberg, L. C. Pedersen, Schøler, S. Andersen, S. M. Petersen, N. Hansen, P. E. Olsen, Rugaard, H. Hansen, S. Nielsen, N. Jensen:

Til § 1 føies:

„Den ovenfor betegnede, Eier og Brugere tillagte, Berettigelse skal dog ikke i Henhold til denne Lov kunne tillægges Nogen udover 30 Aen fra den af vedkommende Synsmænd eller Landvæsenscommission anerkjendte Grændse mellem Land og Forstrand. See herom nærmere i efterfølgende Paragrapher“.

ad § 9.

- 2) Af Tscherning, Johansen, C. Christensen, N. P. Hansen, Aaberg, L. C. Pedersen, Schøler, S. Andersen, S. M. Petersen, N. Hansen, P. E. Olsen, Rugaard, H. Hansen, S. Nielsen, N. Jensen:

Begyndelsen af § 9 forandres saaledes:

„Den, det være . . . nogen Anden“ til „Saavel den tilgrændsende Eier eller Bruger, som enhver Anden“.

- 3) Af C. H. J. Jensen, Beck, Mourier-Petersen, Krogh, S. Hage, Brun, Heggermann-Vindencrone, N. Hage, Ville, Klein, Liebe, Antjær, Dreising, Mørk, Gammeltoft, C. Rasmussen, N. Andersen, Lybhe, Øvstgaard, Schytte og Bonne.

Istedetfor Ordene: „Den, det være sig den tilgrændsende Lodseier eller nogen Anden, der borttager o. s. v.“

sættes Lovforslagets oprindelige Sætning: „Den, der borttager o. s. v.“

Samtlige Endringsforslag med de tilsvarende Paragrapher af Lovforslaget og dette i sin Heelhedfattes under Et under Forhandling.

C. H. J. Jensen: Det Endringsforslag, som jeg i Forening med 20 andre Rigsdagsmænd har tilladt mig at stille til § 9, gaaer, som det vil sees, ud paa, at den Sætning, som ved Lovforslagets anden Behandling her i Thinget blev indsat i den nævnte Paragraph, skal bortfalde. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag med den Bemærkning, at den Tanke, som søgtes udtrykt ved denne indstufte Sætning, findes i Paragraphens egne Ord, idet der nemlig staaer: „Den, der borttager Steen, Leer, Sand, Gruus eller deslige fra Forstranden paa et Sted“ osv., „straffes første Gang med en Bøde af 2—10 Rd.“, og det synes aldeles tydeligt at fremgaae af disse Ord, at der derved er blevet nedlagt et Forbud ikke mindre for Eieren eller Brugeren af den tilstødende Eiendom end for enhver Anden mod at borttage Steen og Gruus fra Forstranden. Der synes derfor ikke at være nogen Nødvendighed for den Tilføining, som saaledes er gjort, og det forekommer mig desuden, at selv om § 9 i den Henseende ikke maatte være fuldkommen klar og tydelig i sine Udtryk, saa vil dog Meningen deraf fremgaae af hele Lovens selv, da dens Tanke efter min Formening vilde være aldeles forfeilet, naar det skulde staae i Eierens eller Brugereens Magt, efter at have søgt Lovens Beskyttelse paa Grund af, at en Undblæfelse af at borttage Steen, Leer, Gruus og Saadant ved Forstranden var en nødvendig Betingelse for hans Eiendoms Conservation, ikke destomindre selv at ophæve de Betingelser, som han har paastaet vare Grundlaget for hans Eiendoms Bestaaen. Endelig skal jeg bemærke, at dersom det ærede Thing maatte gaae ind paa Lovforslaget, som det foreligger fra Landstinget, og saaledes udstyre den omtalte Mellemsætning, saa vil det jo fremgaae af nærværende Forhandling, at denne Udskyldelse ikke er skeet, fordi Thinget anerkjendte, at Eieren eller Brugeren af den til Havet stødende Eiendom, der er søgt beskyttet ved Loven, skulde have nogen Ret til at borttage Steen eller Gruus, men fordi man antog, at Forbudet i § 9 allerede tydeligt nok var udtalt som angaaende ikke blot enhver Anden, men ogsaa Eieren eller Brugeren selv. Naar jeg saaledes skal tillade mig at tilraade det ærede